

HUHUT SALALIITOSTA

Tällä otsikolla elokuun 17 päivänä julkaistu uutinen „Novaja Zhizn” lehden 103. numerossa ansaitsee hyvin vakavaa huomiota, ja on paikallaan [vielä ja vielä kerran] puuttua siihen, vaikkakaan se, mitä tuossa uutisessa esitetään jonakin vakavana, ei ole lainkaan vakavaa.

Uutisen tietämän mukaan Moskovassa levitettiin elokuun 14 päivänä huhuja, että eräitä kasakkaosastoja on mukautulossa rintamalta Moskovaan ja että sen ohella „tietyt sotilaalliset ryhmät, joille eräät moskovalaiset yhteiskunta-piirit ovat myötämielisiä”, järjestävät „päätäväisiä vastavallankumouksellisia esiintymisiä”. Edelleen muka sotilasviranomaiset ovat ilmoittaneet Moskovon sotilaiden ja työläisten edustajain Neuvostolle kaupungin suojelun välttämättömyydestä sekä ovat „TpKK:n edustajain” (t.s. menshevikkien ja eserrien) „osallistuessa” ryhtyneet toimenpiteisiin teroittaakseen tätä sotilaiden mieleen y.m.s. Uutinen päättyy näin: „Näihin valmisteluihin on otettu mukaan myös moskovalaisten bolshevikkien edustajia, joilla on vaikutusta monissa sotaväen joukko-osastoissa, joihin heille on tätä tarkoitusta varten myönnetty pääsyoikeus”.

Tämä viimeinen virke on laadittu tahallisen epäselvästi ja kaksimielisesti: jos bolshevikeilla on vaikutusta monissa sotaväen joukko-osastoissa (mikä on kiistämätöntä ja yleisesti tunnettua), niin kuka on saattanut „myöntää pääsyoikeuden” bolshevikeille noihin sotaväenosastoihin ja millä tavoin? Tuohan on sulaa järjettömyyttä. Jos bolshevikeille on „tätä tarkoitusta varten” tosiaankin „myönnetty pääsyoikeus” (kuka on myöntänyt? luultavasti menshevikit ja eserrät!) *mihin tahansa* sotaväenosastoihin, niin se

merkitsee, että on ollut tietynlainen *blokki*, liitto, välipuhe bolshevikkien ja puolustuskantalaisten kesken tarkoituksella „puolustautua vastavallankumoukselta”.

Juuri tämä seikka antaa vakavan merkityksen muuten epävakavalle uutiselle ja vaatii kaikilta valveutuneilta työläisiltä mitä valppainta suhtautumista edellä kerrottuihin tosiasioihin.

Puolustuskantalaisten, s.o. menshevikkien ja eserrien, levittämät huhut ovat ilmeisesti perättömiä, ja aivan selvä on se likainen ja halpamainen poliittinen etulaskelma, joka liittyy tähän huhujen levittämiseen. Todella vastavallankumouksellinen on juuri se Väliaikainen hallitus, jota puolustuskantalaiset muka hankkiutuvat suojelemaan. Todellisuudessa juuri Väliaikainen hallitus ja „sosialisti”-ministerit ovat kutsuneet kasakkaosastoja rintamalta pääkaupunkeihin, esim. Pietariin heinäkuun 3 päivänä, minkä kasakkakomppania Kaledin vahvistikin virallisesti todeksi vastavallankumouksellisessa imperialistisessa Moskovan neuvottelussa. Tämä on tosiasia.

Ja tämän tosiasian, joka paljastaa menshevikit ja eserrät, joka todistaa heidän kavaltaneen vallankumouksen, todistaa *heidän* olevan *liitossa* vastavallankumouksellisten kanssa, *heidän* olevan *liitossa* Kaledinin kanssa, tämän tosiasian menshevikit ja eserrät haluavat painaa villaisella, hämätä, saattaa unohduksiin levittämällä „huhuja”, että muka kasakat ovat tulossa Moskovaan Kerenskin, Tsereletin, Skobelevin ja Avksentjevin tietämättä, että muka menshevikit ja eserrät „puolustavat vallankumousta” j.m.s. Kavaltaja-menshevikkien ja puolustuskantalaisten poliittinen etulaskelma on päivänselvä: he haluavat petkuttaa työläisiä, käydä vallankumousmiehistä, onkia tietoonsa yhtä ja toista bolshevikeista (tietysti luovuttaakseen tiedot vastavakoihille), kohentaa mainettaan! Laskelma on yhtä halpamainen kuin tökerösti tekaistukin! Muka näin me sepitetyämme tyhmänlaisen „huhun” saamme helpolla hinnalla „pääsyoikeuden” bolshevistisiin sotaväenosastoihin ja lujitamme yleensäkin luottamusta Väliaikaiseen hallitukseen saadessamme naiivit ihmiset uskomaan, että kasakat muka aikovat kukistaa tämän hallituksen, että se muka *ei ole* liitossa kasakkain kanssa, että se muka „puolustaa vallankumousta” ja niin edelleen ja niin pois-päin.

[?] = Вспомогат. ата
 etc. от you.

Судьи о паразитах.

Записки, помеченные под этим заголовком № 103, Кембридж, 1903, автор: Ф. Д. Кошкин, писавший о том, как он, Кошкин, в 1903 году съездил в Финляндию и как он там встретил в одном из своих посетителей, каменщика по фамилии Кошкина, сына, который в то время съезжал в Финляндию. Содержание их беседы о паразитах, с. 103-104. Ссылка на 1903, помечена у Кошкина, с. 103, на том, что Кошкин в то время съездил в Финляндию, и что он там встретил в одном из своих посетителей, каменщика по фамилии Кошкина, сына, который в то время съезжал в Финляндию. В 1903 году Кошкин съездил в Финляндию, и там встретил в одном из своих посетителей, каменщика по фамилии Кошкина, сына, который в то время съезжал в Финляндию. Кошкин о паразитах, с. 103-104. Ссылка на 1903, помечена у Кошкина, с. 103, на том, что Кошкин в то время съездил в Финляндию, и что он там встретил в одном из своих посетителей, каменщика по фамилии Кошкина, сына, который в то время съезжал в Финляндию.

Ensimmäinen sivu V. I. Leninin käsikirjoituksesta „Huhut salaliitosta”. — Elokuu 1917
 Pienennetty

Laskelma on selvä. Ovathan huhut vääriä ja tekaistuja. Mutta luottamuksenpa Väliaikaiseen hallitukseen me muka saamme puhtaassa rahassa ja siinä sivussa vielä vedämme bolshevikitkin „liittoon” kanssamme!

On vaikea uskoa, että bolshevikkien joukosta saattaisi löytyä sellaisia hölmöjä ja heittiöitä, jotka menisivät nyt liittoon puolustuskantalaisten kanssa. Siihen on vaikea uskoa, sillä ensiksikin on olemassa VSDTP:n VI edustajakokouksen suoranainen päätöslauselma⁷¹, jossa sanotaan (ks. „Proletari”⁷² № 4), että „menshevikit ovat lopullisesti siirtyneet proletariaatin vihollisten leiriin”. Lopullisesti vihollisten leiriin siirtyneiden henkilöiden kanssa ei tehdä sopimuksia, heidän kanssaan ei solmita liittoja. „Vallankumouksellisten sosialidemokraattien ensivuoroisena tehtävänä”, sanotaan samassa päätöslauselmassa edelleen, on „heidän (puolustuskantalaisten menshevikkien) mitä täydellisin eristämisensä kaikista vähänkin vallankumouksellisista työväenluokan aineksista”. On selvää, että juuri tätä eristämistä vastaan menshevikit ja eserrät taistelevatkin levittämällä perättömiä huhuja. On selvää, että Moskovassa samoin kuin Pietarissakin työläiset kääntävät yhä yleisemmin selkensä menshevikeille ja eserrille nähdessään yhä selvemmin heidän petturimaisen, vastavallankumouksellisen politiikkansa, ja „asiaa auttaakseen” puolustuskantalaisten on pakko käyttää vihoviimeisiä keinoja.

Kun edustajakokous on hyväksynyt tällaisen päätöslauselman, niin bolshevikit, jotka suostuisivat solmimaan puolustuskantalaisten kanssa liiton „pääsyoikeuden myöntämisestä” tai epäsuorasta luottamuksen ilmaisusta Väliaikaiselle hallitukselle (jota muka on puolustettava kasakoilta), sellaiset bolshevikit erotettaisiin tietenkin viipymättä — ja ansaitusti — puolueesta.

Mutta vielä muidenkin syiden vuoksi on vaikea uskoa, että Moskovassa tai missään muuallakaan voisi olla sellaisia bolshevikkeja, jotka saattaisivat käydä liittoon puolustuskantalaisten kanssa, ryhtyä perustamaan jotakin, mikä muistuttaisi yhteisiä, vaikkapa väliaikaisiakin laitoksia, tai tekemään minkäänlaisia sopimuksia j.n.e. Tehkäämme nyt tuollaisille varsin epätodennäköisille bolshevikeille paras oletamus: olettakaamme, että he ovat naiiviudessaan alkaneet todellakin uskoa menshevikkien ja eserrien heille kertomia huhuja, vieläpä olettakaamme, että heille on

varmemmaksi vakuudeksi kerrottu joitakin, samoin sepitettyjä „tosiasioita”. On selvää, ettei yksikään rehellinen bolshevikki, ellei hän ole mennyt kokonaan päästään pyörälle, suostuisi siinäkään tapauksessa minkäänlaiseen liittoon puolustuskantalaisten kanssa, minkäänlaiseen sopimukseen „pääsyoikeuden myöntämisestä” j.n.p. Siinäkin tapauksessa bolshevikki sanoisi: meidän työläisemme, meidän sotilaamme tulevat taistelemaan vastavallankumouksellista sotaväkeä vastaan, jos se ryhtyy nyt hyökkäämään Väliaikaisen hallituksen kimppuun, *eivät* kuitenkaan puolustaakseen tätä hallitusta, joka kutsui Kaledinin ja kumpp. heinäkuun kolmantena päivänä, vaan puolustaakseen itsenäisesti vallankumousta, saavuttaakseen omat päämääränsä, työläisten voiton, köyhien voiton, rauhan asian voiton päämäärät, mutta ei imperialistien — Kerenskin, Avksentjevin, Tseretelin, Skobelevin ja kumpp. voiton päämääriä. Jopa sellaisessa poikkeuksellisen harvinaisessa tapauksessa kuin äsken otaksumamme, bolshevikki sanoisi menshevikeille: me tulemme tietenkin taistelemaan, mutta emme suostu vähäisimpäänkään poliittiseen liittoon teidän kanssanne, emme suostu antamaan vähäisintäkään luottamuslausetta teille, — aivan samoin kuin sosialidemokraatit helmikuussa 1917 taistelivat tsaarivaltaa vastaan yhdessä kadettien kanssa, rupeamatta mihinkään liittoon kadettien kanssa, luottamatta heihin hetkeäkään. Vähäisinkin luottaminen menshevikkeihin olisi nyt yhtäläistä vallankumouksen kavaltamista kuin kadetteihin luottaminen vuosina 1905—1917.

Bolshevikki sanoisi työläisille ja sotilaille: lähtekäämme taisteluun, mutta ei luottamuksen häivääkään menshevikeille, ellette tahdo riistää itseltänne voiton hedelmiä.

Menshevikeille on ylen edullista levitellä vääriä huhuja sekä oletuksia, että heidän tukemansa hallitus muka pyrkii pelastamaan vallankumouksen, silloin kun se itse asiassa *on jo liittoutunut* Kaledinien kanssa, *on jo* vastavallankumouksellinen, *on jo* ottanut lukuisia askeleita ja ottaa niitä joka päivä edelleenkin täyttääkseen Kaledinien kanssa solmimansa liiton ehdot.

Näihin huhuihin uskominen, niiden välitön tai välillinen tukeminen merkitsisi bolshevikkien taholta vallankumouksen asian pettämistä. Vallankumouksen menestyksen varmin tae on nyt siinä, että joukot tajuavat selvästi menshe-

vikkien ja eserrien petturuuden, että tehdään täydellinen pesäero menshevikeistä ja eserristä, että jokainen vallankumouksellinen proletaari julistaa heidät yhtä ehdottoman boikotin alaisiksi, kuin oli kadettien boikotoiminen vuoden 1905 kokemusten jälkeen.

((Pyydän ottamaan tästä artikkelista muutamia jäljennöksiä, jotta ne voitaisiin lähettää samanaikaisesti useammille puolueen sanoma- ja aikakauslehdille julkaistavaksi, sekä samanaikaisesti esittämään artikkelin Keskuskomitealle minun nimissäni seuraavalla lisäyksellä varustettuna:

Pyydän tulkitsemaan tämän artikkelin minun selostukseksi Keskuskomitealle ja lisään siihen ehdotukseni, että Keskuskomitean toimesta suoritettaisiin virallinen tutkimus, johon osallistuisi moskovalaisia Keskuskomitean jäsenistön ulkopuolelta, sen asian selvittämiseksi, onko bolshevikeilla ollut tällä pohjalla yhteisiä laitoksia puolustuskantalaisten kanssa, onko ollut liittoutumia tai sopimuksia, mikä on ollut niiden sisältö j.n.e. On välttämätöntä tutkia virallisesti tosiasiat ja yksityiskohdat, saada selville kaikki pikkuseikat. On välttämätöntä syrjäyttää tehtävistään Keskuskomitean ja Moskovan komitean jäsenet, jos liittoutuminen osoittautuisi todeksi, ja ottaa kysymys heidän muodollisesta syrjäyttämistään ennen edustajakokousta käsiteltäväksi heti ensimmäisessä Keskuskomitean täysistunnossa. Sillä nimenomaan Moskova saa tai voi saada *keskuksen* merkityksen *nyt*, Moskovan neuvottelun jälkeen, lakon jälkeen, heinäkuun 3—5 päivän jälkeen. Heinäkuun 3—5 päivän tyyppisen liikkeen kasvu on täysin mahdollinen tässä jättiläismäisessä, Pietaria suuremmassa proletaarikeskuksessa. Silloin Pietarissa oli tehtävänä antaa liikkeelle rauhanomainen ja järjestynyt luonne. Se *oli* oikea tunnus. Nyt Moskovassa tehtävä *on* kokonaan toinen; vanha tunnus olisi vääräkin väärempi. Nyt tehtävänä olisi *vallan ottaminen* omiin käsiin ja julistautuminen hallitukseksi rauhan nimessä, sen nimessä, että talonpojat saisivat maata, että Perustava kokous kutsuttaisiin koolle määräpäivänä, josta sovittaisiin eri paikkakuntien talonpoikain kanssa j.n.e. On sangen mahdollista, että sanotunlainen liike puhkeaa Moskovassa työttömyyden, nälänhädän,

rautatielakon, talouden rappion y.m.s. pohjalla. On äärimmäisen tärkeää, että „ruorimiehinä” olisivat Moskovassa henkilöt, jotka eivät horjahtele oikeaanpäin, eivät voi ruveta liittoilemaan menshevikkien kanssa, vaan liikehtimisen sattuessa käsittävät *uudet* tehtävät, *uuden* tunnuksen vallan ottamisesta, *uudet* tiet ja keinot sen toteuttamiseksi. Senpä vuoksi „tutkimus” liittoutumista koskevan asian johdosta ja moitteen antaminen liittoutuja-bolshevikeille, jos sellaisia on ollut, heidän syrjäyttämisenä on välttämätöntä ei yksistään kurin vuoksi, ei yksistään jo tehdyn tyhmyyden korjaamiseksi, vaan se on välttämätöntä *tulevan* liikkeen oleellisimpia etuja silmälläpitäen. Elokuun 12 päivän lakko Moskovassa todisti, että *aktiivinen* proletariaatti on bolshevikkien puolella, vaikka duumavaaleissa eserrät saivatkin enemmistön. Tämä muistuttaa suuresti tilannetta, joka vallitsi Pietarissa vuoden 1917 heinäkuun 3—5 päivän edellä. Ero on kuitenkin äärettömän suuri: Pietari ei olisi voinut silloin ottaa valtaa edes fyysillisesti, ja jos olisi fyysillisesti ottanutkin, niin ei olisi kyennyt pitämään valtaa poliittisesti, sillä Tsereteli ja kumpp. eivät vielä olleet langenneet pyövelintekojen kannattamiseen saakka. Ja siksipä vallan ottamisen tunnus olisi *silloin*, heinäkuun 3—5 päivänä 1917 Pietarissa, ollut *väärä*. Silloin ei edes bolshevikeilla ollut eikä voinutkaan olla tietoista pyrkimystä luonnehtia Tsereteliä ja kumpp. vastavallankumoukselliseksi. Silloin ei sotamiehillä enempää kuin työläisilläkään voinut olla sitä kokemusta, jonka heinäkuu antoi.

Nyt on asia kokonaan toisin. Jos Moskovassa nyt puhkeaa luonnonvoimainen liike, täytyy tunnuksena olla nimenomaan vallan ottaminen. Siksi on tuiki tärkeätä ja satakertaisesti tärkeätä, että Moskovassa liikettä johtaisivat sopivat henkilöt, jotka ovat *täydellisesti* ymmärtäneet tämän tunnuksen ja harkinneet sitä. Siksipä onkin pakko vielä ja vielä kerran vaatia tutkimusta ja syyllisten syrjäyttämistä.))

*Kirjoitettu elokuun 18—19
(elok. 31—syysk. 1) pnä 1917*

*Julkaistu ensi kerran v. 1928
VII Lenin-kokoelmassa*

*Julkaistaan
käsikirjoituksen mukaan*